Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 100.862 van 14 november 2001

A. 89.518/VIII-2529

In zake: **WAMPACH** Christine,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Elisabeth DERRIKS, advocaat,
Edith Cavellstraat 66/1
1180 Brussel,

tegen:

de Berg van Barmhartigheid van de stad Brussel,

Sint-Gisleinsstraat 23/1
1000 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 11 februari 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij Christine WAMPACH de nietigverklaring vordert van "de beslissing van de raad van bestuur van de Berg van Barmhartigheid van de stad Brussel d.d. 25 november 1999 om het volledige bedrag terug te vorderen van het financiële verlies veroorzaakt door een kasverschil van 60 600 frank, dat op 16 september 1999 in zijn kas is vastgesteld, en van de beslissing van de raad van bestuur van de Berg van Barmhartigheid van de stad Brussel d.d. 27 januari 2000 om de helft van het financiële verlies terug te vorderen veroorzaakt door een kasverschil van 60 600 frank, dat op 16 september 1999 in zijn kas is vastgesteld";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer RONGVAUX, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 3 april 2001 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2001 waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 9 november 2001;

Gehoord het verslag van Mevr. GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DERRIKS, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mr. DEPRE, loco Mr. LAMBERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DEBUSSCHERE, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

1. Verzoekster was bestuursassistent bij de Berg van Barmhartigheid van de stad Brussel. Tijdens het jaar 1998 en de eerste negen

maanden van het jaar 1999 heeft ze daar de functie van kasbediende uitgeoefend ten belope van 40% van haar prestaties.

2. Na het afsluiten van haar kassa op 16 september 1999 stelt ze vast dat er 60 600 frank ontbreekt. In het verantwoordingsrapport dat ze onmiddellijk opmaakt legt ze uit dat het verschil ontstaan is door een verkeerde bewerking bij een inlossing : ze zou 30 300 frank uitbetaald hebben aan een klant terwijl ze dat bedrag moest innen; ze verklaart ook dat ze ziek was en dat meteen 's morgens aan haar hiërarchische meerdere heeft gemeld. De klant ontkent dat hij iets te maken heeft met de vergissing van verzoekster.

3. Luidens een doktersattest dat opgemaakt is op 4 oktober 1999 is verzoekster tot 31 oktober 1999 ongeschikt verklaard om geldverrichtingen te doen. De arbeidsgeneesheer verlengt die ongeschiktheid tot 15 december 1999.

4. Op 28 oktober 1999 vindt een gesprek plaats met de directeur en de vakbondsafgevaardigde. Als gevolg van dat gesprek schrijft verzoekster de voorzitter van de raad van bestuur aan. Ze verklaart in haar brief, waarvan ze vraagt dat hij aan de leden van de raad zou worden bezorgd, dat ze zich heeft "laten misleiden door de klant, waardoor ze de betrokken verkeerde bewerking heeft gemaakt" en somt een aantal feiten op met de bedoeling "een positief beeld te geven van [haar] gedrag in het algemeen". Ze schrijft tevens: "zonder vooruit te lopen op wat de raad van bestuur daarover zal beslissen, zou ik willen dat de aanzuivering van het tekort, indien dat gedeeltelijk of volledig te mijnen laste wordt gelegd, geschiedt met inhoudingen van 1 500 fr. per maand op mijn brutowedde".

5. Op 25 november 1999 vaardigt de raad van bestuur twee beslissingen uit ten aanzien van verzoekster.

In de eerste, waarin wordt vermeld dat de belanghebbende is gehoord, wordt geoordeeld dat ze "kennelijk een fout heeft gemaakt door een

schuld op een pand uit te betalen in plaats van te innen" en krijgt ze een blaam. Die beslissing wordt niet aangevochten.

In het dispositief van de tweede beslissing staat het volgende:

" beslist met eenparigheid van stemmen :
- het volledige bedrag van het financiële verlies terug te vorderen op de wedde van Mevrouw Christine WAMPACH;
- het door Mevrouw Christine WAMPACH voorgestelde plan voor de aanzuivering van het financiële verlies, namelijk via inhoudingen van 1 500 fr. per maand op haar wedde, te aanvaarden;
- dat Mevrouw Christine WAMPACH met terugwerkende kracht een eventuele financiële bescherming kan genieten die toegekend zou worden aan bedienden die met geld omgaan";

Dat is de eerste bestreden handeling. Deze is op 16 december 1999 ter kennis van verzoekster gebracht.

6. Op 27 januari 2000 beslist de raad van bestuur, nadat hij de kwestie heeft onderzocht van de aansprakelijkheid van de bedienden die met geld omgaan, die volledige aansprakelijkheid te behouden. Wanneer hij zich vervolgens buigt over het geval van verzoekster, beslist hij het volgende:

" ...

Overwegende dat het handhaven van de volledige aansprakelijkheid van de bedienden die met geld omgaan, de raad van bestuur niet belet in het licht van de gegevens van elk dossier afzonderlijk te beslissen dat het kasverschil geheel of gedeeltelijk ten laste wordt genomen door de Berg van Barmhartigheid;

Overwegende dat mevrouw WAMPACH in het verleden geen ernstige fouten heeft begaan en gezien de overige gegevens van het dossier;

Overwegende bijgevolg dat, bij wijze van volstrekte uitzondering en zonder dat zulks een precedent mag zijn of tot rechtspraak mag worden verheven, het aanvaardbaar is enige mildheid aan de dag te leggen jegens mevrouw WAMPACH, maar dat deze bij voorkeur geconcretiseerd wordt in de vorm van een percentage, en niet van een bepaald bedrag;

beslist met eenparigheid van stemmen op voorstel van de Voorzitter

- het bedrag van het kasverschil dat mevrouw Christine WAMPACH moet terugbetalen en waarvan de terugbetaling geschiedt met inhoudingen van 1500 frank per maand op haar wedde, geheel uitzonderlijk met 50% te verminderen;

- dat de 50 % die niet meer door mevrouw Christine WAMPACH moet worden terugbetaald, ten laste genomen wordt door de Berg van Barmhartigheid".

Die beslissing, die de tweede bestreden handeling is, wordt aan verzoekster meegedeeld bij een brief van 1 februari 2000, waarin het volgende staat:

" De raad van bestuur wil uw aandacht erop vestigen dat de bovenstaande beslissing volstrekt uitzonderlijk is, aangezien hij zelf op basis van ieder dossier betreffende een kasverschil wil kunnen blijven beslissen of hij al dan niet een gehele of gedeeltelijke kwijtschelding toekent van de verplichting tot terugbetaling";

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van onbevoegdheid van de Raad van State opwerpt; dat ze aanvoert dat de werkelijke inzet van het geschil van vermogensrechtelijke aard is aangezien verzoekster aanklaagt dat er afbreuk wordt gedaan aan haar subjectief recht om haar volledige wedde te krijgen; dat ze betwist dat ze aansprakelijk is en de schuld bij haar ligt en het schuldig verzuim van de verwerende partij om een reglementering uit te vaardigen die de kassabedienden financieel beschermt, op de korrel neemt;

Overwegende dat luidens artikel 77 van het organiek reglement van de verwerende partij "elk personeelslid (...) verantwoordelijk (is), ten opzichte van de Berg van Barmhartigheid, voor de vergissing, het verlies of de schade waar hij de oorzaak van is" en "de Raad van Bestuur (...), onverminderd de burgerlijke rechtsvordering, (kan) beslissen de herstelvergoeding ervan te verhalen op de wedde en/of de waarborg van het foutief personeelslid"; dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt dat die bepaling "het mogelijk maakt het bedrag van de foutieve kasverrichting terug te vorderen op de wedde indien de raad van bestuur zulks wenselijk acht"; dat aldus blijkt dat de beslissing om een bedrag terug te vorderen van de bediende die een vergissing heeft begaan, geen beslissing is die automatisch wordt genomen of verplicht moet worden genomen, maar de tenuitvoerlegging is van een volstrekt discretionaire bevoegdheid aangezien de raad van bestuur de opportuniteit nagaat van het al of niet terugvorderen en, in voorkomend geval, nagaat of het bedrag geheel of gedeeltelijk zal worden teruggevorderd; dat de omstandigheid dat zulk een

beslissing gevolgen kan hebben voor een subjectief recht niet betekent dat de Raad van State niet bevoegd zou zijn; dat de exceptie van onbevoegdheid niet wordt aangenomen;

Overwegende dat er grond is om de debatten te heropenen zodat het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat een verslag ten gronde kan opmaken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt ermee belast het onderzoek voor te zetten.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op veertien november tweeduizend één door:

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
de Hr.	VANHAEVERBEEK,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Cl. HONDERMARCQ. **J.-Cl. GEUS**.

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**